

pau i encens, quina pudor!!!

Els ensotanats de *La Veu de l'Empordà* aprofitaren el nostre forçat silenci, per atacar-nos descaradament. Quan veieren que no podíem respondre llavors volgueren bofetear-nos.

Ara que tornem a la brega, restem amatents a copsar les seves escomeses jesuítiques. No som dels que aixequem bandera blanca promptament, ha començat la dansa i hem de ballar.

Ara bé, us preguem que feu una distinció entre els «avantistes» i ço que vosaltres anomenau «guàrdia cívica». Les confusions solen perjudicar. Nosaltres ja podem anar sols, agrupats sota una bandera d'esquerra ben liberal, veïllarem perquè no ens robeu la poca cosa que hem guanyat.

No pensem perdre el temps per la pau de la Ciutat, aquesta pau vostra de Catequística i rosari de l'aurora. Estem en temps de guerra, quan la República estigui consolidada llavors pensarem amb la pau, mentrestant restem al peu del canó.

Així ja ho sabeu, ensotanats de *La Veu*, blasmeu contra nostra totes les malediccions, excomuniqueu-nos si voleu, digueu-nos laics i menja-capellans, que quan ens vingui bé ja us contestarem. Amb armes iguals no ens fa por ningú, i menys vosaltres que ja sou una cosa morta dins la humanitat.

«*L'Empordà Federal*» del dia 16 d'Abril de 1930, va fer-se seus uns mots del «*Heraldo de Madrid*» i que a continuació transcrivim:

«Los actos vargonzosos de los afines de la Dictadura, saliendo de comparsas, haciendo de delatores y hasta de celestinas de quienes les echaban el mendrugo, no pueden perdonarse: Fueron muchas las personas honradas a quienes perjudicaron por servir al amo.»

Obras són amores y no buenas razones!

escoles...

El problema de les escoles...!, hem sentit proclamar a tots els vents pels homes liberals que freturosament desitgen veure elevat el nivell cultural i polític del nostre poble. Problema de les escoles...!, han exclamat els veritables republicans que amb cobegança volen veure, d'una vegada i per sempre, ben lliure les consciències infantils dels nostres fills, fins ara sotmesos al monopoli de l'ensenyament sectari.

Nosaltres diem: ¿és possible que ací Figueres no existeixin encara uns grups escolars o bé unes escoles Municipals laiques? Dies enrera aparegué l'*Empordà Federal* amb un solt que qualificava de poc conseqüents a aquells republicans d'esquerra que porten encara llurs infants a escoles religioses. L'autor d'aquelles ratlles caldria que ens cités una sola escola per infants, (entienguem-ho bé, per infants) que estigués deslligada de tota mena de prejudicis sectaris.

No, a la nostra Ciutat, la federal i republicana per excel·lència, que actualment conté 15 000 habitants, encara no posseeix unes escoles graduades, ni ningú se n'ha preocupat mai. En canvi, aixó sí, camps d'aviació, parcs botànics i zoològics, cases de la Vila... demaneu..!

Que el nostre Ajuntament aprengui l'exemple del Municipi de Mataró. Com tothom sap, amb l'adveniment de la República, l'Ajuntament de Mataró va obtenir, per primera vegada, majoria republicana. Doncs bé, avui ja porten construïts tres grups escolars, que si encara no funcionen, serà un fet dintre breus dies. Bell exemple.

Però, el bo del cas, és que a Figueres tot i havent-hi hagut majories republicanes al Municipi, abans i després de la Dictadura, no s'ha preocupat d'aquest problema tant transcendental per la civilització dels pobles. Va ésser la Dictadura que se'n va preocupar; i ho prova que en enfonsar-se va deixar-nos unes escoles, encara que inacabades.

En venir la República i en pujar l'actual Ajuntament la cosa més lògica hauria estat procurar ultimar aquelles escoles per tal d'obrir-les tot seguit. Han passat set mesos de República i aquell edifici resta de la mateixa manera. Com és això?, què ha passat? Oh! es tracta no res menys que d'una obra feta amb ciment de la Dictadura, diuen els uns; no reuneix condicions estètiques, higièniques ni d'emplaçament, diuen els altres. Però el cas és que les obres resten igual.

Nosaltres no volem saber com ni de quina manera foren construïdes. Com tampoc no ens interessa saber si reuneixen condicions estètiques ni d'emplaçament. Però el que sabem de cert, és que si s'obriessin no hi hauria a Figueres unes escoles, de moment, comparables

Creiem molt més convenient l'aixecament d'uns grups escolars que una nova casa de la Ciutat. Val molt més la bona educació d'un noi que la comoditat que poden disfrutar quatre buròcrates. Val mil vegades més la felicitat dels infants que el confort que pot donar-se a una minoria.

RICART XIMENIS.

A Barcelona on tingué de traslladar-se degut a la precària salut, deixà d'existir el passat diumenge, el que fou republicà de cor i home liberal, el capità Miquel Pérez del Castillo.

Una nova pèrdua pel règim actual, un defensor més de les llibertats conquerides que passa a engrandir la llista dels màrtirs de l'ideal.

En retre-li homenatge pòstum, fem arribar a la seva vídua i família el més sentit condol.

de frau

Hem sentit a dir que s'entra molta carn morta, sense passar per la caseta d'arbitris.

Si els rumors es confirmen, aquesta vegada En Pascal no se'n haurà pas d'averonyir.

El riure va a estones.